

कारकाणामधिगमे रेखीयाभिक्रमस्य प्रभावः

डॉ. सत्यदेवशर्मा
वरिष्ठशोधध्येता
संस्कृतसंवर्धनप्रतिष्ठानम्, नवदेहली
satyad97@gmail.com

श्लिष्टा क्रिया कस्यचिदात्मसंस्था संक्रान्तिरन्यस्य विशेषयुक्ता ।

यस्योभयं साधु स शिक्षकाणां धुरि प्रतिष्ठापयितव्य एव ॥ (मालविकाग्निमित्रम् 1/16)

प्रस्तावना (Introduction)

वेदाः सन्त्यानुसन्धातृभिः महर्षिभिरनुभूतस्य परमतत्त्वस्य बोधयितारो भूत्वा भुवि विभान्ति । यत्र प्रत्यक्षस्य न च अनुमानस्य प्रवेशस्तत्रापि ते प्रविशन्ति । एषामेव भारतीयसभ्यता-संस्कृतेश्चाधारमूलानां, शिक्षा वर्तते षडङ्गेषु आद्यमङ्गमत्र । स्वरवर्णाद्युच्चारणप्रकारो यत्र शिक्ष्यते उपदिश्यते च सा शिक्षेति । वेदानां वैदिकसाहित्यस्य वा अध्ययनाध्यापनविषयकविधीनां निर्देशः शिक्षाशास्त्रे कृतः । शिक्षाशास्त्रेतिहासः पुरातनतरः वर्तते । संस्कृतवाङ्मये विशेषतः व्याकरणशिक्षणं प्रमुखं स्थानं भजते । प्रत्येकं भाषा तत्तद्व्याकरणनियमानुसारं स्वीयपरिधिनिर्माणपुरस्सरं विशिष्टां रूपरचनां सृजतीति स्पष्टमेव ।

संस्कृतभाषा भाषास्वादिभाषा । यास्क-पाणिनि-पतञ्जलिप्रभृतीनां विद्वद्भिरैयाणां ग्रन्थाः संस्कृतभाषायाः लोकव्यवहृतेषु सन्ति समुज्ज्वलानि ज्वलन्ति प्रमाणानि । भारतीयभाषासु सुरमणीया, सुललिता, मधुरा, सर्वप्राचीना चेयं संस्कृतभाषा कठिनेति मन्वानाः बहवः एतदध्ययनात् पराङ्मुखाः तिष्ठन्ति । तत्रैव एतदपि आश्चर्यभूतं दरीदृश्यते यत् सहस्रशः संस्कृतविद्वान्सः, सेवारताध्यापकाः, अध्येतारः, समर्पितजीवनाः संस्कृतप्रचारकाः छात्राः, बान्धवाः च अस्याः अभ्युत्थानाय अहर्निशं यतमानाः सन्ति । एतेषां प्रोत्साहनाय संस्कृतायोगः ऊर्जाबलं यथासमयं प्रयच्छत्येव । संस्कृतभाषाशिक्षणे विविधेषु आधुनिकेषु शिक्षाशास्त्रग्रन्थेषु सत्सु प्राविधिक-शास्त्रप्रतिपादिते अभिक्रमिताधिगम-प्रविधिप्रतिपाद्यः रेखीयाभिक्रमिताधिगमः, विषयेऽस्मिन् किञ्चिदनुसन्धाय तस्य व्याकरणांशाधिगमे कीदृशो प्रभावो भवतीति जिज्ञासया कारकाधिगमे रेखीयाभिक्रमस्य प्रभावेति समस्यामाहृत्य प्रयोगात्मकमनुसन्धानमिदं विहितम् ।

अभिक्रमितः इति शब्दस्य क्रमबद्धः योजनाबद्धः वा इत्यर्थः । अधिगमः इत्यस्य शिक्षणम्, अध्ययनम्, अनुदेशनञ्च इत्यादिशब्दैः व्यवहारो जायते । शिक्षणदृष्ट्या अभिक्रमिताधिगमः अभिक्रमितानुदेशनम् इति अनयोः अधिकः भेदः न दृश्यते । एवञ्च अभिक्रमिताधिगमः छात्राणां पुरतः पाठ्यवस्तूनि कतिपयलघुभागेषु विभज्य सोपानरूपेण उपस्थापयति । अस्य निर्माणार्थं शिक्षणसूत्राणां साहाय्यं स्वीक्रियते । छात्रः स्वयं ज्ञानार्जनं कुर्वन् ज्ञातात् अज्ञातं प्रति अप्रेसरो भवति । एतस्मिन् प्रयासे छात्रक्रियायाः पुष्टिः झटिति तदा एव कार्यते । प्रत्येकं कार्यं तस्य साफल्यानुभूतिं कार्यते । तेन तस्य प्रयासस्य पुनर्बलनं भवति । एवञ्च स्वाध्यायस्य एतादृशी प्रक्रिया छात्रेषु आत्मविश्वासं जागरयति । वस्तुतः अभिक्रमितपाठस्य निर्माता पाठस्य नियोजनं तथैव करोति, यथा छात्रः लघुपदैः स्वाकाङ्क्षितोद्देश्यं, न्यूनातिन्यूनदोषान् कृत्वा प्राप्नुयात् । शिक्षणे पाठ्यमानः विषयः द्विरुच्यते, पुनस्तस्य अभ्यासोऽपि कार्यते । यतो हि अधिगन्ता अग्रे गमनात् प्राक् पूर्वोक्तविषयं सम्यक् अवगच्छेत् । अत्र विद्यार्थी सर्वदा स्वीयदोषान् ज्ञातुं शक्नोति । एवं रीत्या दोषाभावभूयिष्ठोऽयं प्रविधिः व्याकरणपाठने योग्यः प्रभावजनकश्च भवेदिति मे मतिः ।

अध्ययनस्य आवश्यकता महत्त्वञ्च (Need of Study)

शिक्षाजगति संस्कृतवाङ्मये प्रमुखनामाख्यातस्य व्याकरणस्याध्ययनं विधिनानेन कर्तुं शक्यं न वा इत्यनया जिज्ञासया अनुसन्धाने प्रविधिरयं व्याकरणशिक्षणाय चितः । व्याकरणशास्त्रे विषयविशालतां परिदृश्य कारकमिति छात्रोपकारकः प्रचलितः विषयः अनुसन्धानाय चितः । उच्च-माध्यमिकस्तरे आधुनिकविधिना पठित्वा छात्राः विषयममुम् अधिगन्तुं न शक्नुवन्ति । अतः एतस्मै स्तराय कारकविषयाधिगमः यथा सुलभतरः स्यात् तथा आधुनिकप्रविधिमेनमुपयुज्य रेखीयाभिक्रमपाठ्यसामग्रीं यथाशास्त्रं निरमामि । निर्मितपाठ्यसामग्रीं छात्रेभ्यः प्रदाय स्वाध्यायेन विषयाधिगमः भवति न वा इत्याकाङ्क्षया उच्चमाध्यमिकविद्यालयस्तरे प्रयोगः करणीयः इति निर्णयेन अध्ययनमिदम् आरब्धम् ।

अपि च यद्यपि बहुनाधीषे तथापि पठ पुत्र व्याकरणमिति भाषा शुद्धतायाः स्पष्टतायाः वा ज्ञानसम्पादनार्थम् अनुसन्धानविषयः परिकल्पितो वर्तते । यतः क्लिष्टमिदं व्याकरणशास्त्रं तस्मात् सुलभोपायाभावे संस्कृतव्याकरणांशाः सुकरतया अवगन्तुं शक्येति प्रतिपादयितुम् अध्ययनस्य आवश्यकता वर्तते नितराम् ।

समस्यानिरूपणम् (Statement of the Problem)

संस्कृतवाङ्मये अनेकानि शास्त्राणि वेदमूलादेव प्रवृत्तानि ऋषिभिलोके प्रकाशितानि सन्ति । तेषु बहुमुख्यं व्याकरणशास्त्रम् अनुसन्धातुः अभीष्टमपि भवतीति कारकविषयः स्व्यकारि । अमुञ्च विषयं बोधयितुं को वा विधिः उपकारको भवेदिति जिज्ञासुर्विषयकः शिक्षाशास्त्रप्रणीतम् अत्याधुनिकम् अभिक्रमिताधिगमप्रविधिम् अचिनोत् । एवमत्र अनुसन्धानाय प्राथम्येनेयं समस्या चिता-

हिमाचलप्रदेशस्य काङ्गडाजनपदस्थ-उच्च-माध्यमिकस्तरच्छात्राणां कारकाणामधिगमे रेखीयाभिक्रमस्य प्रभावः ।

(An Impact of Liner Programme Upon Learning of Karaka Among Higher Secondary Level Students of Kangra District In Himachal Pradesh)

अस्याः समस्यायाः अर्थस्पष्टीकरणाय सम्पूर्णपरिचयः शोधग्रन्थे अनुसन्धात्रा व्यलेखि ।

शोधोद्देश्यानि (Aims of Study)

शोधसन्दर्भे उद्देश्यं महत्त्वपूर्णं स्थानं संभजते । प्रयोजनमनुद्दिश्य न मन्दोऽपि प्रवर्तते इति काचिदसंस्कृतोक्तिः वर्तते । यच्च प्रतिपादयति यत् मन्दबुद्धिः जनः अपि प्रयोजनं विना कस्मिन्नपि कार्ये प्रवृत्तः न भवति । अस्मिन् विश्वे प्रत्येकमपि कार्यस्य पूर्तये किमपि उद्देश्यं परमावश्यकं वर्तते । चित्ते अनुसन्धानकार्ये एतानि उद्देश्यानि स्वीकृतानि सन्ति-

1. हिमाचलप्रदेशस्य काङ्गडाजनपदस्थ-उच्चमाध्यमिकस्तरे रेखीयाभिक्रमस्य प्रभावपरिशीलनम् ।
2. हिमाचलप्रदेशस्य काङ्गडाजनपदस्थ-उच्चमाध्यमिकस्तरे रेखीयाभिक्रम-पाठ्यक्रमः कारकाधिगमं प्रभावयति न वा इति परीक्षणम् ।
3. हिमाचलप्रदेशस्य काङ्गडाजनपदस्थ-उच्चमाध्यमिकस्तरे स्वाध्यायेन छात्रेषु जायमानायाः अवबोधशक्तेः अध्ययनम् ।
4. उच्चमाध्यमिकस्तरीयच्छात्रेषु कारकाधिगमार्थं रेखीयाभिक्रमाणां निर्माणम् ।
5. उच्चमाध्यमिकस्तरे कारकाधिगमार्थं निर्मितानां रेखीयाभिक्रमाणां प्रामाणिकता-सम्पादनम् ।
6. उच्चमाध्यमिकस्तरे कारकाधिगमे लिङ्गमिति चरस्य प्रभावपरिशीलनम् ।
7. उच्चमाध्यमिकस्तरे कारकाणामधिगमे शालाप्रकारः इति चरस्य प्रभावपरिशीलनम् ।
8. हिमाचलप्रदेशस्य काङ्गडाजनपदस्थ-उच्चमाध्यमिकस्तरच्छात्रेषु कारकाधिगमे प्रान्तीयता (ग्रामीणनागर) इति चरस्य प्रभावपरिशीलनम् ।

शोधप्राक्कल्पनाः (Research Hypothesis)

शोधसमस्यायाः निर्धारणसमनन्तरमेव प्रधानभूतं कार्यं भवति, स्वीकृतसमस्यायाः अस्थायिसमाधानस्य गवेषणमिति । संक्रियेयं परिकल्पनानिर्माणविधानं संभजते । आङ्गलभाषायां HYPOTHESIS इति शब्दः परिकल्पनायै प्रयुक्तो वर्तते । हाइपो अर्थात् सम्भावितम् थीसीस् अर्थात् कथनम् इत्यतः एतादृशं कथनं यस्य पुष्टिः सत्यमिदं प्रदत्तानामाधारेण कर्तुं शक्यते ।

शोधस्य प्राक्कल्पना तस्य शोधसमस्यायाः सम्भावितम् उत्तरं भवति इयं च प्राक्कल्पना सम्भावितसमाधानं सिद्धान्तश्चापि कथ्यते । कथनमिदम् अस्थायिरूपेण सुष्ठुरिति मत्वा तस्य पुष्ट्यर्थं प्रयासः क्रियते ।

1. हिमाचलप्रदेशस्य काङ्गडाजनपदस्थ-उच्चमाध्यमिकस्तरच्छात्रेषु कारकाणामधिगमे रेखीयाभिक्रमिताधिगमसामग्र्याः प्रभावः न स्यात् ।
2. हिमाचलप्रदेशस्य काङ्गडाजनपदस्थ-उच्चमाध्यमिकस्तरे कारकाणामधिगमे लिङ्गमितिचरस्य प्रभावः न स्यात् ।
3. हिमाचलप्रदेशस्य काङ्गडाजनपदस्थ- उच्चमाध्यमिकस्तरे कारकाणामधिगमे शालाप्रकारः इति चरस्य प्रभावः न स्यात् ।

4. हिमाचलप्रदेशस्य काङ्गडाजनपदस्थ- उच्चमाध्यमिकस्तरच्छात्रेषु कारकाधिगमे प्रान्तीयता (ग्रामीणनगर) इति चरस्य प्रभावः न स्यात् ।
5. हिमाचलप्रदेशस्य काङ्गडाजनपदस्थ- उच्चमाध्यमिकस्तरच्छात्रेषु कारकाधिगमे स्मृति-अवबोध-चिन्तनस्तरेषु पारम्परिकस्वाध्याय-अभिक्रमिताधिगमसामग्रयोः प्रभावे भेदः न स्यात् ।

चराः (Variables)

अनुसन्धानकर्मणि अत्र प्राक्कल्पनाः आश्रित्य प्रयोगं विधाय निष्कर्षश्च कीदृशो भवेदिति परीक्षितुं चराणां विचारः करणीयो भवति । अनुसन्धाने चराणां परीक्षणम् अत्यन्तं प्रधानं भवति । अतः अधीतचराणां परिचयोऽत्र क्रियते । अध्ययनेऽस्मिन् रेखीयाभिक्रमिताधिगमः, लिङ्गम्, शालाप्रकारः, पाठ्यक्रमप्रकारः, कारकाधिगमश्च चरत्वेन स्वीकारिषत । एतान् वर्णयितुम्, अत्र प्रधानतया चरत्रयस्य स्वीकारोऽकारि । तत्स्पष्टीकरणम् अधो विहितम् -

१. स्वतन्त्रचरः Independent Variable.
२. परतन्त्रचरः Dependent Variable.
३. मध्यस्थचराः (Intervening Variables)

परिमितयः (Limitations)

सम्प्रत्ययात्मकदृष्ट्या समस्यायाः सीमाङ्कनं तस्याः पारिभाषीकरणाद् भिन्नं वर्तते । सीमाङ्कने अध्ययनविषयकपरिधेः इङ्गितकरणं मुख्योद्देश्यं भवति । परन्तु पारिभाषीकरणे अध्ययनस्य तार्किकाधारः निश्चीयते । इत्थमेव सीमाङ्कनपारिभाषीकरणयोः भेदं विज्ञाय आत्मप्रवञ्चनायाः आत्मानं विमोच्य करिष्यमाणेऽस्मिन् अनुसन्धानकार्ये क्षेत्रविषयिकीं बहुलतां च मनसि निधाय विस्ताराधिक्यम् अनाचरय्य विषयस्य अध्ययनाय क्षेत्रसीमा अर्थात् परिमितिः काचिद् निर्धारिता वर्तते -

१. प्रस्तुताध्ययने कारकाणामधिगमाय चितः रेखीयाभिक्रमप्रविधिः उच्च-माध्यमिकस्तरच्छात्रेषु एव प्रयुक्तो वर्तते ।
२. उच्चमाध्यमिकस्तरे नवमी-दशमीकक्षयोः अधीयानाच्छात्राः एव अध्ययनाय गृहिताः वर्तन्ते ।
३. अध्ययनाय प्रदेशबोर्डपाठ्यक्रमाधारिताः उच्चमाध्यमिकपाठशालाः एव स्वीकृताः सन्ति ।
४. सर्वकारीयविद्यालयाः तथा च निजी-उच्चमाध्यमिकशालाश्च प्रयोगार्थं स्वीकृताः विनिवर्तन्ते ।

न्यादर्शः (Sample)

अस्मिन् अनुसन्धानकार्ये नवमीदशमीकक्षयोः छात्राः न्यादर्शत्वेन चिताः सन्ति । 2014 तमवर्षस्य शिक्षासत्रे हिमाचलप्रदेशस्य काङ्गडाजनपदस्थ-उच्चमाध्यमिकस्तरीयाः निजीसर्वकारीयविद्यालयीयच्छात्राः चिताः सन्ति । चिताः आहत्य द्व्यधिकद्विशतच्छात्राः (202) नवमी-दशमीकक्षयोः छात्राः प्रयोगेऽस्मिन् समन्विताः । तेषु (101) एकाधिकशतसङ्ख्याकाः रेखीयाभिक्रमस्य प्रभावपरीक्षणाय प्रायोगिकवर्गे तथा च (101) एकाधिकशतसङ्ख्याकाः नियन्त्रितवर्गे च विभक्ताः । एवमत्र एकाधिकशतसङ्ख्याकानां गणद्वयं सिद्धम् । अत्र प्रयोगे यादृच्छिकन्यादर्शः (Random sample) एव स्वीकृतः । प्रयोगे तावद्द्वयोरपि गणयोः सामान्याः एव छात्राः चिताः । तत्र 105 बालकाः 97 बालिकाः च आसन् । तेषु 97 बालिकाः 105 बालकाः क्रमशः नियन्त्रितप्रायोगिकगणयोः च विभक्ताः । गणविभागे तेषां ज्ञानं वा विशेषकौशलं वा नाधृतम् । अतः द्वयोरपि गणयोः समानप्राधान्यम् । परन्तु प्रायोगिकगणे ये छात्राः सन्ति तेभ्यः एव रेखीयाभिक्रमिताधिगमपठनसामग्री स्वाध्यायाय प्रदीयते । नियन्त्रितवर्गीभ्यः एतत्सामग्रीं विना स्वाध्यायं कर्तुम् अवसरः उपाकल्पि । अनेन द्वयोरपि गणयोः जायमानस्य परिवर्तनस्य तुलनां कृत्वा रेखीयाभिक्रमस्य प्रभावः परिशील्यते । इत्थं प्रायोगिकानुसन्धानेऽस्मिन् न्यादर्शिनिरूपणं कर्तुं शक्यते । स्वीकृतन्यादर्शस्पष्टीकरणायत्र कोष्टकमेकं प्रदर्श्यते । यथा-

कक्ष्या	वयः	प्रायोगिकवर्गः	नियन्त्रितवर्गः	योगः
नवमी-दशमी	15-16	101	101	202

उपकरणानि (Tools)

अनुसन्धानेषु विमर्शात्मकं, प्रयोगात्मकम्, ऐतिहासिकं, क्षेत्रीयञ्चेत्यादयः प्रकाराः सन्ति । तेषु विशिष्टमिदं प्रयोगात्मकमनुसन्धानम् । अनुसन्धानकर्मण्यस्मिन् कश्चन प्रयोगः करिष्यते । प्रयोगस्य परिणाममाश्रित्य विनूतनसिद्धान्तः उपस्थाप्यते । अत्राध्ययनेऽपि प्रायोगिकम् अनुसन्धानमेव अनुमितम् । किं तर्हि प्रयोगकरणे उपकरणम् ? इति जिज्ञासाकुतूहलसंतृप्त्यर्थम् उपयुक्तोपकरणनिर्माणं कृतं वर्तते । अनुसन्धानकार्ये अनुसन्धात्रा कारकविषयमधिकृत्य रेखीयाभिक्रमाधारिता स्वाध्यायसामाग्री विनिर्मिता वर्तते । अनुसन्धानकार्ये प्रयोगार्थं चितेभ्यः सर्वेभ्यः छात्रेभ्यः कारकविषयकं प्रश्नपत्रमेकं प्रदाय परीक्षैका प्रचालिता । परीक्षया अनया छात्राणां कारकविषयकं पूर्वज्ञानं निर्धारितम् । अनन्तरमेव ये प्रायोगिकसमूहीयाः सन्ति तेभ्यः सामान्यभाषया सुलभशैल्या च रेखीयाभिक्रमनियमानुसारं निर्मिता स्वाध्यायसामग्री अध्ययनार्थं प्रादायि । सर्वेऽपि प्रायोगिकगणीयाः स्वाध्यायार्थं मार्गदर्शनपुरस्सरं निर्दिष्टाः । अतः प्रयोगात्मकानुसन्धानेऽस्मिन् पठनसामग्री एव प्रधानमुपकरणम् । अतोऽत्र रेखीयाभिक्रमिताधिगमद्वारा निर्मिता कारकविषयबोधिनी पठनसामग्री एवानुसन्धानाय प्रधानमुपकरणमिति तद्विषयकं किञ्चिद्विवरणं क्रियते । एवञ्च पूर्वोत्तरपरीक्षायै विनिर्मितप्रश्नपत्रद्वयमपि मुख्यमुपकरणं भवतीति किञ्चिद्विव्रीयते ।

अभिक्रमिताधिगमपठनसामग्र्यां कारकविषयस्य खण्डद्वयं विधाय प्रतिपादनं कृतम् । प्रथमखण्डे त्रीणि पदानि यत्र प्रथमपदे पदपरिचयः, द्वितीयपदे क्रियाकारकसम्बन्धः, तृतीये पदे कारकपरिचयः, इत्येषां वर्णनं रेखीयाभिक्रमिताधिगमविधिना कृतमस्ति । द्वितीये खण्डे अपादानकारकमुद्दिश्य अष्टसु पदेषु रेखीयाभिक्रमिताधिगमविधिना वर्णनं कृतो विद्यते । खण्डद्वयेऽपि प्रतिपदं, पदपरिचयः, उदाहरणम्, अभ्यासप्रश्नाः, तेषामुत्तराणि च प्रदत्तानि । छात्रः परिचयविभागं पठित्वा पाठ्यांशमधिगम्य उदाहरणानां साहाय्येन अभ्यासं करोति । यदि प्रयत्ने कृतेऽपि उत्तरं न प्राप्येत् तर्हि प्रदत्तेभ्यः उत्तरेभ्यः पुनर्बलनं प्राप्य अग्रिमखण्डं पठिष्यति । एवमेव खण्डद्वये प्रतिपादितानाम् एकादशपदानां विषये पठित्वा सर्वेषां कारकाणां सामान्यपरिचयज्ञानं प्राप्य अपादानकारकविषये समुचितं ज्ञानं प्राप्नुवन्तु इति प्रयोगस्थोद्देश्यम् । इत्थम् अर्जितेन ज्ञानेन अनन्तरपरीक्षा सम्यक्लेखनीया ।

एवं रीत्या अनुसन्धानस्य हृदयभूतमुपकरणं निरमायि । निर्मितोपकरणं परिशिष्टे संलग्नीक्रियते इति ।

प्रायोगिकसंरचना (Experimental Design)

अध्ययनमेतत् रेखीयाभिक्रमपठनसामग्र्याः उच्च-माध्यमिकस्तरे प्रभावपरिशीलनोद्देश्येन प्रवर्तितम् । अत एवात्र प्रागनन्तरपरीक्षा समानान्तरसमूहप्रायोगिकसंरचना आरचिता । अध्ययनार्थम् अनुसृतप्रयोगप्रक्रियात्र वर्ण्यते ।

प्रयोगप्रक्रिया (Experimental Procedure)

प्रयोगात्मके अनुसन्धानेऽस्मिन् नवमी-दशमीकक्षययोः अधीयानाः द्वायाधिकद्विशतच्छात्राः न्यादर्शरूपेण स्वयकारिषत । तेषु (101) एकाधिकशतसङ्ख्याकाः प्रायोगिकगणे इतरे (101) एकाधिकशतसङ्ख्याकाः नियन्त्रितगणे च विभक्ताः । अत्र रेखीयाभिक्रमितपठनसामग्र्याः साहाय्येन स्वाध्यायं प्रायोगिकगणीयः छात्राः एव कुर्वन्ति । नियन्त्रितगणीयास्तु सामाग्र्यान्तरेण अध्ययनमकुर्वन् । एतेभ्यः न कोऽपि उपचारः कृतः । प्रयोगेऽस्मिन् अनुसृतः घटनानुक्रमः वर्ण्यते । **दत्तांशसङ्ग्रहः (Collection of Data)**

पूर्वोक्तप्रक्रियाः आश्रित्य अध्ययनं कृत्वा यः परिणामः आयाति तस्य सङ्ग्रहणं विश्लेषणं च कर्तव्यं भवति । एवं परिणामसम्बद्धांशः यो वर्तते, तस्य नाम दत्तांशः (Data) इति । प्रायोगिकानुसन्धाने दत्तांशसङ्ग्रहणमत्यन्तं प्रधानम् । शोधेऽस्मिन् साङ्ख्यकीयप्रक्रियानुसारं दत्तांशानां विश्लेषणमित्थं क्रियते । प्रायोगिकानुसन्धाने दत्तांशानां विश्लेषणाय साङ्ख्यकीयप्रक्रिया एव आश्रयणीयेति नियमः । तदैव परिणामस्य मूल्याङ्कनं स्पष्टं भवतीति अत्र दत्तांशाः विश्लिष्टाः सन्ति । यथा -

१. सर्वादौ द्वयोरपि गणयोः प्रागनन्तरपरीक्षापरिणामः विभागशः पत्रेषु स्पष्टं व्यलेखि ।
२. तेषां प्राप्ताङ्कानां मध्यमानम् (Mean) अन्विष्टम् ।
३. तदाधारेण प्रामाणिकविचलनानि (Standard Deviations) गणितानि ।
४. अनन्तरं द्वयोः गणयोः स्वतन्त्रावधिः (Degrees of Freedom) निर्धारितः ।
५. T-मूल्यं परीक्षितम् । अनेन पाठ्यक्रमे अन्वितयोः द्वयोरपि गणयोः तौलनिकमध्ययनं कृत्वा परिणामस्य विमर्शः विश्लेषणं च कृतम् ।
६. समूहद्वयधिकेषु F-परीक्षणं विहितम् । यत्र अन्तरं दृष्टं तत्र समूहद्वयोः T-परीक्षणेन सार्थकतास्तरपरिणामः प्राप्तः ।

एवं रीत्या शोधप्रबन्धे तृतीयाध्याये अनुसन्धानप्रविधौ प्रयुक्तांशाः समचर्चिषत । यथाविधि सर्वाण्यपि सोपानानि अनुसृतानि सन्ति । तथा च अनेन प्राप्तफलानि सारणीभिः सुस्पष्टं प्रादर्शिषत ।

उपसंहारः (Conclusion)

एवं हिमाचलप्रदेशस्य काङ्गडाजनपदस्थ-उच्चमाध्यमिकस्तरच्छात्राणां कारकाणामधिगमे रेखीयाभिक्रमस्य प्रभावः इति शीर्षकान्वितः पञ्चाध्याययुतः शोधप्रबन्धः सम्पन्नतामेति । स्वीकृतसमस्येयं सप्रयोगं परिशील्य समाधत्तास्ति । एतदर्थं शोधकर्त्रा विहितः सर्वोऽपि श्रमः सफलो जात इति प्रतिवेदनरूपमिदमनुसन्धानकार्यस्य सारकथनमित्थम् उपसंहीयते । प्रत्येकम् अध्यायस्य साररूपविवरणम् अधोल्लिखितं वर्तते ।

शोधप्रबन्धे प्रथमाध्याये भाषायाः अर्थः व्युत्पत्तिविकासादिविषयाः विमृष्टाः सन्ति । लोकप्रसिद्धभाषा सुसंस्कृतम्, तदितिहासः माहात्म्यं च सम्यगवर्णि । एवञ्च शास्त्रेषु प्रधानस्य व्याकरणशास्त्रस्य इतिहासः, अध्ययनप्रयोजनानि, प्राचीनार्वाचीनबोधनपद्धतयः तथा अत्याधुनिकविधयः इत्याद्यंशाः प्रस्तुताः सन्ति । तेषु आधुनिकप्रविधिषु अभिक्रमिताधिगमः तद्वैशिष्ट्यमुपादेयतादीनां सम्पूर्णपरिचयोऽकारि ।

द्वितीयेऽध्याये स्वीकृतसमस्यासम्बद्धविषये उपलब्धानि देश-विदेशेषु प्रचलितानि अनुसन्धानानि सङ्ग्रहितानि । तानि अनुसन्धानसाहित्यानि समस्यायाः स्पष्टज्ञानार्थं सहकुर्वन्ति । अत एव साहित्यसङ्ग्रहात्मकाध्यायस्यास्य सम्बद्धसाहित्याध्ययनम् इत्येव नामाङ्कनं कृतम् ।

तृतीयेऽध्याये अध्ययनार्थमत्यावश्यकः अनुसन्धानविधयः व्यचर्चिषत । अनुसन्धानविधिः प्रयोगकरणाय मार्गं निर्दिशति । तन्मार्गदर्शनसम्बद्धाः सर्वेऽपि अंशाः अनुसन्धानविधिः नामके अध्यायेऽस्मिन् सम्यग्विमृश्य प्रस्तुताः सन्ति ।

चतुर्थेऽध्याये तावत् अनुसन्धात्रा कारकाणामधिगमे रेखीयाभिक्रमपठनसामग्र्याः प्रभावपरिशीलनाय विहितप्रयोगेण प्राप्तानां फलानां परीक्षणविवरणमकारि । पूर्वोत्तरपरीक्षया प्राप्तानां दत्तांशानामाङ्किकविवरणं साङ्ख्यिकीयविश्लेषणेन प्रस्तुतम् । तत्सम्बद्धपरिचर्चाश्च प्रकटिताः । साङ्ख्यिकीयविश्लेषणेन प्राप्तानां वितरणं सारणीषु प्रादर्शि । आहत्य चतुष्पञ्चाशत् सारण्यः विभन्नघटकानां चराणां चाधारेण निरमायिषत । एते सर्वेऽपि विषयाः फलानि परिचर्चाश्च इति नामके अध्याये सन्ति ।

पञ्चमे अध्याये शोधस्य सारांशः, प्रयोगेण कृतः निष्कर्षः एवं भाव्यनुसन्धानाय सूचनाः एते विषयाः विमृष्टाः सन्ति ।

(एषः शोधसारांशः “हिमाचलप्रदेशस्य काङ्गडाजनपदस्थ-उच्चमाध्यमिकस्तरच्छात्राणां कारकाणामधिगमे रेखीयाभिक्रमस्य प्रभावः” इति विषयकस्य शोधस्य अस्ति । एतत् अनुसन्धानं विद्यावारिधेः उपाधेः कृते राष्ट्रियसंस्कृतसंस्थानस्य अधीने कृतम् ।)